

LAIVAS

No. 11. Metai XI

Kovo-March 14, 1931

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

IV GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a

JOAN. 6, 1—15.

ANUO metu: Jėzus navyko į anapus Galiliejos, tai yra Tiberijos jūros. Jį sekė didelė žmonių daugybė, nes jie matė stebuklus, kuriuos jis darė ant ligonių. Jėzus užėjo ant kalno ir tenai atsisėdo su savo mokytiniais. Buvo arti žydų šventė, Velykos. Jėzus, pakėles akis ir pamatęs, kad pas jį ateina didžiausi minia, tarė Pilypui: Iš kur pirsime duonos, kad šitie galėtų pavalgyti? Sakė gi jis tai, mėgindamas jį, nes pats žinojo, ką darysiąs. Pilypas jam atsakė: Duonos už du šimtu denarų jiems nebus gana, kad kiekvienas gautų kokį truputį. Tuomet vienas jo mokytinių, Simono Petro brolis Andriejus jam pasakė: Čia yra vienas vaikas, kurs turi penkis miežinės duonos kepalus ir dar dvi žuvi; bet kas iš to tokiai daugybei? Jėzus tačiau tarė: Susodinkite žmones. Toje vietoje buvo daug žolės. Taigi, jie susėdo, viso apie penkis tūkstančius vyrų. Jėzus gi ėmė duoną ir padėkojęs padalino sėdėjusiems; taipat ir žuvų, kiek kas norėjo. Jiems pavalgius jis tarė savo mokytiniams: Surinkite kas liko trupinių, kad neprazūtų. Taigi, jie surinko ir iš penkių miežinės duonos kepalų pripyė dvyliką pintinių trupinių, kurie buvo likę pavalgius. Tie žmonės pamatė, kad Jėzus

L e k c i j a .

GAL. 4, 22—31.

BROLIAI, yra parašyta: Abraomas turėjo du sūnu, vieną iš tarnaitės ir vieną iš laisvos. Bet tas kurs buvo iš tarnaitės, gimė kūno keliu, kurs gi iš laisvos, pasiremiant pažadėjimu. Tai pasakyta palygintinai. Nes tai yra dvi sandari: viena Sinajaus kalne, gimdanti tarnavimui; ta yra Agara, nes Sinajaus kalnas yra Arabijoje, turįs sąryšį su dabartine Jeruzale, kuri yra aukštybėse yra laisva, ji yra mūsų motina. Nes yra parašyta: Linksminkis nevaisingoji, kuri negimdai; džiaugkis ir šūkauk, kuri neturi gimdymo skausmų; nes daug yra apleistosios vaikų, daugiau, kaip tos, kuri turi vyrą. Mes, broliai, esame kaip Izaokas pažadėjimo vaikai. Bet kaip tuomet gimusis kūno keliu persekiojo gimusįjį dvasiškai, taip ir dabar. O ką sako Raštas? Išmesk tarnaitę ir jos sūnų; nes tarnaitės sūnus nebus tėvainis kartu su laisvosios sūnumi. Taigi, broliai, mes neesame tarnaitės vaikai, bet laisvosios ta laisve, kuria mus išliuosavo Kristus.

buvo padaręs stebuklą, sakė: Jis tikrai tas pranašas, kurs turi ateiti į pasaulį. Bet Jėzus žinodamas, kad jie nori ateiti jo sugautų ir paskelbtų jo karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną.

“Pasaulio Šviesa” - Mums Pavyzdys

Skaisti saulelė šviečia pasauliui. Bet ji ne “Pasaulio Šviesa.” Jos šviesa mums ne amžina. Mirtis žmogui ją atima. Ji gerai šviečia jausmams, bet nedaug protui. Bet yra “Pasaulio Šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į šį pasaulį.” Toje Šviesoje galima regėti ne tik šį pasaulį, bet ir kitą, kurio neparodo saulelės šviesa. Ta “Pasaulio Šviesa” skelbė ir aidas to skelbimo skambą dabar ir skambės per amžius. Skambėdamas jis praneša, kad ta “Pasaulio Šviesa” yra “Kelias, Tiesa ir Gyvybė.” Kas eina tuo “Keliu” turi šviesą. Kas išpažįsta tą “Tiesą,” tas neklysta. Kas priima tą “Gyvybę,” tas nemiršta amžinajai laimei.

Ta “Pasaulio Šviesa” yra Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, tapęs žmogumi. Jis Dievas—Žmogus. Jis Tikroji Šviesa. Jis viską žino. Jis viską matė. Jis neklysta. Jis negali kitų klaidinti, nes Jis šviesa ir tiesa. Jis mums žmonėms tikriausias pavyzdys. Niekas geriau už Jį negali mums parodyti, koki mes privalome būti.

Nėra svarbesnio žmogaus gyvenime dalyko už pažinimą Jėzaus Kristaus. Jis tikrojo žmogus paveikslas. Jis paveikslas tokio žmogaus, kokį Dievas sutvėrė ir kuriu Jis nori matyti kiekvieną žmogų.

Kiekvienas tat žmogus privalo nuolatos save mintimi statyti šale Jėzaus ir lyginti. Jis privalo save tyrinėti kuo jis panašus į Jėzų ir kuo skiriasi nuo Jo.

Dievo Sūnus galėjo tapti žmogumi, iškart būti suaugęs vyras ir tuojaus atlikti atpirkimo darbą. Bet Jis gimė mažas kūdikis, augo ir ilgą laiką pasiliko ant žemės. Del ko tai? Ogi dėl to, kad visiems paliktų pavyzdį, kuriuo sektume. Jis yra palikęs pavyzdį kūdikiams, vaikeliams, jauntūmenei ir suaugusiems.

Taigi Jis yra “Šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į šį pasaulį.” Rodos, visi žmonės turėtų skubėti pažinti tą šviesą, kad galėtų toje šviesoje daryti save panašiais į Jėzų. Bet kur tau! Jie užsimerkia, kad tos šviesos nematytų,

nes Joje jie pamato visą savo purvinumą. Tas purvinumas, matyti, yra jiems malonus.

—o—

Žmogus savo gyvenime susiduria su trimis svarbiausiomis ir abelnomis pareigomis.

Žmogus, pirmiausiai, yra Dievo sutvėrimas ir Dievas yra jo tikslas. Tat jis turi pareigų Dievo link.

Žmogus yra drauginė, socialės bendrijos narys. Jis del visuomenės gerovės turi pasiduoti bendrijos autoriteto valdžiai. Štai iš to teka jo pilietinės pareigos.

Žmogus turi pareigų savo artimų link. Jie yra Dievo sutvėrimai ir bendrakeiiviai jo gyvenime.

Dievo—Žmogaus pavyzdys rodo, kaip žmogus privalo eiti tas pareigas.

Žmogaus pareigos link Dievo yra pirmučiausios ir svarbiausios. Jos privalo būti visuomet pirmoje vietoje ir pirma kitų. Žmogus privalo nuolatos melstis ir būti pasirengęs visuose dalykuose pasivesti Dievo valiai. Kad taip turi būti, parodo Kristaus pavyzdys.

Kristaus gyvenimo pavyzdys rodo, kad pareiga link Dangiškojo Tėvo jam buvo pirmiausia. Jis neleido, kad kitos pareigos, nors ir šventos, sulaukytų Jį nuo tos pirmučiausios pareigos. Aiškiausią to pavyzdį paliko Jėzus, būdamas dvylikos metų. Jis nukeliavo su savo tėvais į Jeruzalę apvaikščioti Velykų šventės. Po švenčių Jo tėvai gryžo namo. Kadangi vyrai ėjo sau, o moterys sau skyrium, gi maži vaikeliai galėjo eiti su vyrais arba su moterimis, tai šv. Juozapas manė, kad Jėzus eina su šv. Marija, o ji, kad jis eina su Juozapu. Gi Jėzus pasiliko Jeruzalėje. Tik po dienos kelionės tėvai patyrė, kad Jėzaus nėra keleivių tarpe. Ieškojo jo. Rado jį bažnyčioje mokytojų tarpe, mokinantį juos ir klausinėjantį jų.

Marija prisiartinus užklausė: “Sūnau,

kodėl mums taip padarei? Štai tėvas ir aš susirūpinę ieškojome tavęs?" Jai Jėzus atsakė: "Kaip tai jūs ieškojote manęs? Ar jūs nežinojote, kad aš turiu būti ten, kur yra mano Tėvo reikalai?"

Jis žinojo, kad jo tas pasielgimas padarys rūpesčio ir skausmo jo žemiškiems tėvams, bet jis į tai neatsižvelgė, kuomet pareigos link jo Dangiškojo Tėvo jį šaukė. Dievas pirmesnis už tėvus ir Jo valia svarbesnė už kitus dalykus ir už žemiškųjų tėvų valią.

Jėzus jau buvo pradėjęs savo viešąjį darbą. Jis skelbė savo dieviškąjį mokslą. Jam kartą kas-nors praneša: "Štai tavo motina ir broliai yra čia ir nori tave matyti." Jėzus atsakė: "Kas yra mano Motina ir kas yra mano broliai?" Ištiesęs ranką į savo mokytojus, jis tarė: "Štai mano motina ir mano broliai. Kas tik pildo valią mano Tėvo, kuris yra danguje, tas yra mano brolis, mano sesuo ir mano motina."

Ar tie žodžiai reiškia, kad Jėzus išsižada savo mylimos motinos? Ne. Jis tik pa-rodo, kad dvasiniai ryšiai, kurie vienija su Dievu, yra svarbesni už gamtos ir kraujo ryšius. Jis pareiškia, kad svarbesnis dalykas tuos dvasiškus ryšius didinti, stiprinti ir platinti, negu matytis su savo tėvais ir giminėmis ir pasidžiaugti jų draugyste.

Visa tai rodo, antprigimtiniai dalykai žmonių gyvenime vertesni ir svarbesni už prigimtus. Kiekvienas žmogus privalo dėti į šalį visus žemiškus dalykus, kada ateina laikas ir pareiga atlikti antprigimtus, dvasiškus dalykus. Jėzus net šiaip išsireiškė: "Kas mylėtų savo tėvą ar motiną labiau negu mane, nėra Manęs vertas. Ir tas, kuris mylėtų savo sūnų ar dukterį labiau negu mane, nėra manęs vertas."

Taigi Dievas, Jo valia ir pareigos link Jo turi turėti pirmąją vietą.

Jėzus žodžiu ir pavyzdžiu parodė maldos reikalingumą. Malda yra kėlimas minčių ir širdies į Dievą.

Kristus kaip Dievas neturėjo jokio

reikalo melsties, bet Jis buvo ir tikras žmogus. Kaip tokis, Jis meldėsi. Jo gyvenimas ir darbai buvo išpinti nuolatine malda. Būdamas kūdikis Jis keliauja į Jeruzalės bažnyčią apvaikščioti ten didžiąsias žydų šventes ir dalyvauti viešame garbinime Dievo.

Pirmiau, negu pradeda savo viešąjį darbą, Jis pasninkauja ir meldžiasi keturiasdešimtis dienų ir naktų. Tuomi Jis mokina mus, kad imdamiesi atlikti kokius nors dvasiškus ar fizinius darbus, nepasitikėtume vien savo jėgomis, bet ieškotume malda Dievo pagalbos.

Jėzus išpynė malda savo visus darbus. Evangelijos mini, kad Jėzus po dienos darbų, nusišalindavo į kalnus ir kitokias nuošalias vietas ir praleisdavo išties naktis besimeldamas. Jis subatomis lankėsi į žydų maldamius (sinagogas) ir viešai garbino Dievą.

Jis išmokino mus melstis, palikdamas mums garbingiausią maldą "Tėve mūsų."

Jėzus meldėsi prieš savo kančią Alyvų Darže ir baigė savo kančias ant kryžiaus su malda. Jis meldėsi net už savo budelius.

Žmogus — pilietis.

Antroji žmogaus svarbi pareiga yra piliečio pareiga.

Žmogus yra visuomenės narys ir priverstas yra kartu su kitais siekti savo tikslą. Kuomet pavieni asmenys susijungia bendrijon, iškyla reikalingumas autoriteto. Kiekvienas atskiras asmuo turi pareiga klausyti to autoriteto. Be autoriteto ir be klusybės jam negali išsilaikyti jokia draugija. Jėzus paliko ir tikrojo piliečio pavyzdį.

Jėzus pripažino valdančiųjų autoritetą. Žydai, norėdami įpaimioti Jėzų į politikos pinkles, kad Jam pakenktų, klausė Jo: "Ar teisėtas yra dalykas mokėti mokesčius ciesoriui?"

Pareikalavęs pinigų, kurį žydai priėmė, vartojo ir naudojosi ir, išklausęs iš jų, keno paveikslas ant pinigų ir iš kur jį ėmė: "Atiduokite, kas yra ciesoriaus—ciesoriui, o kas yra Dievo—Dievui." Tu-

mi Jėzus pripažino valstybės teises, bet kartu nurodė, kad jos nekliudo citi pareigas link Dievo. Kas teisingai eina pareigas link Dievo, tas eis gerai ir piliečio pareigas.

Jėzus skiria valdžią nuo valdančio ar valdančių asmenų. Valdžia yra iš Dievo. Ji turi būti. Bet valdantieji ne visuomet yra iš Dievo. Kartais valdo pasivogę valdžią.

Kristus pripažino valdžią ir Jis pasidavė įstatymams. Jis mokėjo mokesčius. Jis leido save teisti Pilotui, kuris atstovavo valdžią.

Kuomet Pilotas išsireiškė: "Ar nežinai, kad aš turiu galios Tave prikryžiuoti ir turiu galios Tave paleisti?" Jėzus nepaneigė to, bet paaiškino: "Neturėtum tu valdžios ant manęs, jei tau jos nebūtų duota iš viršaus."

Santykiai su artimais.

Kristus paliko pavyzdį, kaip privalo būti tvarkomi santykiai su artimais. Į du dalyku čia tenka atsižvelgti — koki privalo būti mūsų santykiai su tais, su kuriais tenka gyventi, ir būti surištais kraujo giminyste; ir su tais, su kuriais tenka susidurti už šeimos ir giminės ribų.

Per trisdešimt metų Jėzus gyveno su savo motina Marija ir globėju Juozapu. Evangelijos nedaug ką mini iš to privančio Jėzaus gyvenimo Nazarete. Bet ir tai, ką jos mini, labai daug reiškia ir žymi Jėzaus gyvenimo turinį.

Kada tėvai atrado Jėzų Jeruzalės bažnyčioje: "Jis gryžo su jais į Nazaretą ir buvo jiems paklusnus... Ir Jėzus augo išmintimi, metais ir malone pas Dievą ir pas žmones."

Trys svarbiausios pareigos vaikų link tėvų: klausyti, mylėti ir gerbti.

Evangelija mini, kad Jėzus buvo klusnus savo gimdytojams. Toliaus Evangelija minėdama, kad Jis "augo malone pas Dievą ir žmones, tvirtina, kad Jis mylėjo ir gerbė savo tėvus. Kaip-gi galėtų augti malonėje, jei neitų meilės ir pagarbos pareigą.

Kristaus privatus gyvenimas Nazarete

rodo, kad šeimos narių užduotis yra susitaikinti su Dievo valia ir ją išpildyti. Taip pat rodo, kad neturtas nėra žnogaus pažeminimas, kad darbas yra gerųjų darbų šaltinis ir laimės versmė. Rodo, kad ganiotis per daug gerumų ir patogumų yra tuscias, beprasmiškas dalykas.

Santykiuose su kitais artimais Kristus buvo pilnas kantrybės ir meilės. Jis kentė visų silpnybes, tik protarpiais aštriai smerkė veidmainius, kurie išviršiniai ženklaish veidmainingai garbino Dievą, o viduje buvo pilni netikėjimo, žiaurumo, neteisybių ir puikybės.

Apskritai apie Jį Evangelija mini, kad Jis perleido šį gyvenimą, gerai darydamas.

* * *

PASIVEDIMAS V. JĖZUI.

Dieviškasis Jėzau, įsikūnijęs Dievo Sūnau, kuris dėl mūsų išganymo teikeisi užgimti kūtelėje, praleisti gyvenimą neturte, varguose bei skurde ir mirti kryžiaus sopuliuose, meldžiu, tark Savo Dieviškajam Tėvui mano mirties valandoje: "Tėve, atleisk jam;" tark Savo mylimajai Motinai: "Štai Tavo sūnus;" tark mano sielai: "Šiandie su manim būsi rojuje." "Mano Dieve, mano Dieve," neapleisk manęs anoj valandoje. "Trokštu", taip mano Dieve, trokšta mano siela pas Tave, kuris esi gyvųjų vandenų šaltinis. Mano gyvenimas praeina kaip šešėlis; dar truputį ir viskas bus baigta. Dėl to garbės vertasis mano Išganytojai, nuo šios valandos į Tavo rankas pavedu visai amženybei savo dvasią. Viešpatie Jėzau, priimk mano sielą. Amen.

(300 d. Pijus IX, birž. 10 d. 1856.)

O Dieve, Tu esi visagalis, padaryk mane šventą!

(300 d. sausio 26 d. 1924 m.)

Mano Dieve, aš myliu Tave.

(300 d. gruodžio 30 d. 1919.)

Šv. Juozapai, melski už mus!

Išvidinės Pilyš Arba Rūmai.

PARASĖ SV. TERESĖ.

Iš anglų kalbos vertė S. M. S.

12. Šitas apsišėškimas tėsėsi vienoje sieloje per aštuonias valandas. Per tą laiką nei ji buvo be jausmo, nei ji mintijo apie Dievą. Ji buvo priversta gerai valgyti, miegoti, ir paliauti kai kurias savo atgailas ir tokiu būdu tapo ji išgydyta. Jos išgydymas priklausė nuo asmens, kuris suprato jos padėtį; lig šiol ji netyčiomis apvykė save, išpažinties klausytoją ir kitus asmenis. Esu įsitikinusi, kad šėtonas čia veikė savo tikslams ir jau pradėjo daug pelnyti iš to. Reikia žinoti, kai Dievas teikia šitokias dovanas sielai, nors ir būtų apsilpęs protas ir kūnas, siela tame silpnume nedalyvauja, ji jaučėia didį malonumą, mato save taip arti Dievo, ir šitas stovis niekuomet netėsėa daugiau, tik labai trumpą laiką. Nors siela gali ir vėl paskėsti Dievuje, tačiau, nors kaip sakiau, silpna jau būtų, kūnas nekenčėia nei nuovargio, nei skausmo. Patariu visoms jūsu, kurios pergyvenot šiuos dalykus, kad pasisakytumėt vyresniesiems ir atitraukit savo mintis kiek galint nuo šitokių dalykų. Vyresnieji turėtų užginti tokiai vienuolei praleisti daugiau laiko, kaip kelias valandas maldoje, ir turėtų priversti ją gerai valgyti ir miegoti, kol josios sveikata atsitaisys, jeigu ji susilpė šitokiu būdu. Jeigu tos Sesers kūno sudėtis yra tokia silpna, kad to viso neužtenka, te ji patiki man kai aš jai sakau, jog Dievas ją šaukia į veiklų gyvenimą. Kai atsiranda tokių asmenų klauzūrose, sunaudokit jas atlikti įvairiems darbams ir būkit atsargios, kad jos niekuomet ilgam laikui nepasiliktų vienos, kitaip jos visai praras savo sveikatą. Toks pasielgimas su jomis, bus dideliu apmarinimu joms. Viešpats išmėgina jų meilę dėl Savės atsitolindamas nuo jų. Gal Jam

patiks po kiek laiko sugrąžinti joms sveikatą; jeigu ne, tai jos darys tiek pat pažangos ir užsipelnys tokį pat atlyginimą lūpų malda ir klusnybe; kiek jos būtų įgyjusios per kontemplaciją, o gal dar ir daugiau.

13. Yra asmenų; kai kuriuos pažinau pati, kurių protai ir vaizduotės taip veiklūs, kad išsivaizdina, jog mato visą, apėiką tik pamintija; tas yra labai pavojinga. Apie tai gal išdėstysiu vėliau, bet dabar to negaliu padaryti. Pasilikau ilgoką laiką šitame rūme, kadangi tikiu, jog į jį daugiausia sielų įeina. Kadangi čia yra sujungta tas, kas yra prigimto, su tuo, kas yra antgamtinio, šėtonas čia gali daugiau blėdies padaryti negu vėliau, kadangi jau nebepalieka jam tiek daug progų. Tebūnie Dievas garbinamas per amžits! Amen.

PENKTIEJI RŪMAI.

I SKYRIUS.

SITAME SKYRIUJE PRADEDAMA DĖSTYTI APĖIE SIELOS VIENYBĖ SU DIEVU MALDOJE, KAIP GALIMA SUŽINOTI, JOG NEESAME APVILTOS SIAME DALYKĖ.

1. *Penktųjų rūmų malonės.* 2. *Reikia kontemplacijos siekti.* 3. *Vienybės maldos fizinės pasekmės.* 4. *Proto nuostaba šitame stovy.* 5. *Kontrastas tarp tylos ir vienybės maldos.* 6. *Dieviška ir žemiška vienybė.* 7. *Tinkami radorai šitokiuose dalykuose.* 8. *Vienybės ženklai.* 9. *Pasieliantis įsitikinimas sieloje.* 10. *Dieviškoji vienybė ne mūsų pajėgoms pasiekti.*

1. O, mano Seselės, kaip paaiškinti Jums turtus, brangumynus ir džiaugsmus penktųjų rūmų! Argi nebūtų geriau nieko nesakyti apie juos? Jų negalima išsakyti, nei protu suprasti, nei jokiais palyginimais tinkamai atvaizduoti, — visi žemės daiktai per menki šiam tikslui.

Atsiųsk man, o, mano Viešpatie, šviesos iš dangaus, kad galėčiau suteikti jos šiek tiek Tavo tarnaitėms, kurios iš Tavo gerumo dažnai džiaugiasi šiais malonumais; noriu suteikti šiame dalyke šviesos, kad šetonas, šviesos angelu apsimetęs, neapgautų tas, kurių vienintėlis troškimas yra Tau įtikti.

2. Sakiau kaip kurios, bet iš tikrųjų labai yra mažai tų, kurios niekuomet neįeina į šitą rūmą. Kai kurios ilgiau, kitos trumpiau, bet daugumą jų, galima sakyti, yra įleidžiamos į šituos kambarius. Manau, jog kai kurias malones, kurias čia paaikškinsiu, gauna vien maža Seselių dalis, bet jei kitos bent prie durų prieitų, jos jau įgytų didelę Dievo dovaną, nes "daugel yra pašauktų, bet maža išrinktų." Visos mes, kurios nešiojame karmeliečių rūbą, esame pašauktos maldai ir kontemplacijai. Toks buvo mūsų vienuolijos tikslas, prie tos srities ir mes priklausome. Mūsų šventi Karmelio tėvai ieškojo šio turto, šios brangios perlos, apie kurią kalbame nuošaliame gyvenime, visiškai pasaulį paniekinę, mes-gi esame jų sekėjos. Bet kaip menkai dauguma mūsų rūpinamės paruošti savo sielas, kad Viešpats galėtų parodyti mums tą brangumyną! Išoriniai, gal, ir atrodo me, jog lavinamės reikalingose dorybėse, bet turime daug daugiau negu tiek daryti, pirm negu bus galima pasiekti Kontemplacijos. Jei norime įgyti šitą brangenybę, neprivalome apleisti nei kokių priemonių, ar mažų, ar didelių. Tad pažadinkite save, mano Seselės, juk galima ragauti dangaus linksmybių jau čia ant žemės. Prašykite Viešpaties, kad suteiktų Jums malonės nepraleisti tos progos iš savo kaltės. Prašykite Jo, kad parodytų kur surasti tą turtą — prašykite tvirtos sielos, kad galėtumėt kasti, gilintis, kol surasite šitą paslėptą turtą, kuris guli nežinomas mūsų širdyse. Apie tai noriu Jums kalbėti, jei Dievui patiks suteikti

man pagalbos. Sakiau, tvirtos sielos, kad galėtumėt suprasti, jog sveikata nėra būtina sąlyga, jei Viešpačiui patinka pasiimti tą sveikatą. Jis nesulaiko nei vienos nuo įgyjimo šitų turtų, bet Jis pasitenkina, jei kiekviena daro tiek, kiek ji pajėgia. Tebūnie palaimintas Teisingasis Dievas!

3. Bet, dukrelės, jeigu Jūs norite įgyti šitą turtą, apie kurį kalbu, Dievas nori, jog jūs nieko sau nepasilaikytumėte, ar tai būtų kas menko, ar didelio. Jis nori visko⁵⁾; jūsų atlyginimas bus didelis, ar mažas pagal tai, kiek jūs atsižadėsite, kiek jūs pasirodysite duosnios. Nėra tikresnio ženklo, kaip šis, ar jau pasiekėme Vienybės Maldą, ar ne. Neįsivaizdinkite, jog toji maldos būklė yra panaši į tą, kurį pirmiau aiškinau, savo rūšies apsnūdimas (aš vadinu, apsnūdimas užtat, kad siela, rodos, snaudžia, nes ji nei visiškai miega, nei ji visiškai yra išbudus). Vienybės Maldoje siela yra užmigus, giliai užmigus, kas link pasaulio ir savęs. Tiesą pasakius, tame trumpame laike, kuriame šitas stovis tęsiasi, siela netenka viso jausmo, negal mintyti apie joki dalyką, kad ir norėtų. Čia nėra reikalinga dėti pastangų, kad sulaukius mintis: jei siela gali mylėti, bet ji nežino kaip, nei ką ji myli, nei ko ji trokšta. Be to, jau ji yra visiškai mirusi šiam pasauliui, kad galėtų gyventi pilnai Dievuje. Tai yra saldi mirtis, nes siela netenka galių, kurioms ji naudojasi būdama kūne: saldi užtat, (nors taip tikrai nėra), ji, rodos, paliko mirtingą kūną, kad gyventų visiškai Dievuje. Taip pilnai tas įvyksta, kad nežinau, ar kūnas pasilaiko užtektinai gyvybės kvėpuoti; ilgiau pasvarsčius, tikiu, jog jis nepasilaiko; bent, jeigu jis dar ir kvėpuos, tai daro tą be sąvokos.

5). Kodėl tiek maža yra kontemplatyvų sielų? Priežastis yra ta, kad maža yra asmenų, kurie visiškai būtų atsitraukę nuo pranykstančių ir tvirtų daiktų.

Dorybės.

Rašo Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.

1. ĮVADAS.

Nemari žmogaus siela, protinga ir laisva savo veiksmuos, yra, tikras dievybės atvaizdas, Dievo paveikslas. Juo siela skaidriau patobulina savo prigimtines savybes: protingumą, valios laisvumą, juo galingiau pasireiškia joje Dievo malonių šviesa. Dievas joje gyvena, o ji — Dievuje.

Geriausias Dievas savo malonės dvelkimu, paskatina sielą veržtis prie amžinosios šviesos, amžino Gėrio, visatos Kurėjo. Ir juo siela arčiau Dievo stoja, nesudarydama Jo malonės kliūčių, juo ji gerėja, tobulėja, dorybėse auga, — žodžiu — šventėja. „Būkite šventi, nes aš esu šventas,“ sako Viešpats. (Levit. 19, 2). Čia glūdi mums pareiga šventėti.

Privalome apvilkti savo sielą dorybių baltais, it sniegas, rūbais, privalome visu gyvenimu sekti Išganytojumį, Jo dorybių šviesa pridengti savo sielos nukrypimus, šešėlius, silpnybių dėmes.

Labai reikšmingai įspėja Viešpats Laodikijos bažnyčios vyskupą įsigyti dorybių ir jomis pridengti savo sielą, kad „būtumei apvilktas baltais rūbais ir nesirodytų tavo plikumo gėda.“ (Apr. 3, 18). Tie baltieji rūbai, — tai Išganytojas su savo malonėmis ir dorybėmis. Kaip savo kūną pridengiamo rūbu, taip mūsų sielą paslepame Jėzuje Kristuje, vienydamies su Juo Jo dorybėse ir Jo malonėje. Todėl Apaštalas ragina: „Apsivilkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi.“ (Rom. 13, 14). Tą paskatinimą išreiškia jis aiškiau kitoje vietoj, sakydamas: „Kurie tik esatė pakrikštyti Kristuje, tie apsivilkote Kristumi.“ (Gal. 3, 26). „Nusivilkite nuo savęs senąjį žmogų su jo darbais ir apsivilkite

nauju, tuo, kurs yra atnaujinamas pažinimui, einant paveikslu to, kurs jį sutvėrė.“ (Kolos. 3, 9-10). „Atsinaujinkite savo išmanymo dvasia ir apsivilkite nauju žmogumi, kurs sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventume.“ (Efez. 4, 23-24). „Taigi, apsivilkite jūs, kaipo Dievo išrinktieji, šventieji ir mylimieji, širdingu gailėstingumu, maloningumu, nuolankumu, kuklumu ir kantrumu; pakęskite vieni kitus ir kits kitam atleiskite, jei kas turi prieš ką, nors skundą. Kaip Viešpats atleido jums, taip ir jūs. Bet visupirma turėkite meilę, kuri yra tobulumo ryšys.“ (Kolos. 3, 12-14).

Visų šių dorybių privalome įsigyti. Jog turime pareigos tobulėti, šventėti, — suprantame aiškiai. Be to, nerasime žmogaus, kuris nenorėtų sau amžinos laimės. Į laimę-gi kelias eina Išganytojo ir Šventųjų nurodytais takais. Ir juo kuris žmogus laikėsi arčiau Kristaus, — juo jis tapo šventesnis, tobulesnis. Aišku, jog ir mes privalome kiek galint glaudžiau sekti Kristumi, sukuriant sieloje Jo numylėtų dorybių puokštes. Tų-gi dorybių yra įvairių. Vienos jų liečia mūsų santykius su Dievu, yra taip vadinamos dieviškosios dorybės ir kitos apima mūsų žmogiškus savitarpinius santykius, siekiant protingosios žmogaus prigimties labo. Šios yra vadinamos dorovinėmis dorybėmis.

Bet, kad dorybių mokslą tinkamiau supratus ir juomi daugiau pasinaudojus, būtinai reikia pirmiausia patiekti bendruosius dorybių bruožus, jų laipsnius; nurodyti priemones dorybėms įgyti. Užtat, pirmoj dalyje bus kalbama bendrai apie dorybes ir jų siekimą; antroje — apie dorovines, arba moralines dorybes ir trečioj dalyje apie dieviškąsias, arba teologines dorybes.

I DALIS.

BENDRIEJI DORYBIŲ BRUOŽAI.

2. ŠIOS DALIES ĮTALPA.

Dorybėse besitobulinančios sielos, nugalėjusios savo svarbiausias ydas ir perėjusios dvasios apsivalymo skaudžią kelionę, it bitelės nuo vienos gėlės prie kitos, jos skrieja per gyvenimą, rinkdamos medų, t. y. kasdien dorybėse tvirtėdamos. Žmogaus dvasia, pajutusi didesnę laisvę, užsiliepsnojusi karšta Dievo ir artimo meile, veržiasi į tobulybę, kaip ryto metą žydinčios gėlės savo galvelėmis į spindančią saulę.

Sunkiausias darbas atliktas. Žmogus supranta Dievo malonės veikimą sieloje, su ja drauge veikia ir nugali savo prigimties silpnybes. Kas kartą darosi panašesnis savo Išganytojui Jėzui Kristui, kartu su Juo kentėdamas ir laukdamas amžinos garbės. „Nes aš laikaus tos nuomonės, kad šio laiko kentėjimui negali lygintis su būsima garbe, kuri bus mumyse apreikšta“ (Rom. 8, 18). „Mes taip pat žinome, kad Dievą mylintiesiems, tiems, kurie, kaip jo nutarta, pašaukti būti šventaisiais, visi dalykai išeina į gera.“ (Rom. 8, 28).

Visi apvalyti Krikšto Sakramentu yra pašaukti būti šventais, amžinoj laimėje ir garbėje. Užtat sielos, pasiryžusios visu savo veikimu ir gyvenimu įvykinti Dievo valią ir padauginti išorinę Dievui garbę, negaili Viešpačiui teikiamų aukų, nors jos būtų labai didelės, k. a. išsižadant nuosavybės, šeimynos, savo valiog, o reikale net savo gyvybę dėl Dievo paaukojant. Kadangi tos kilnios sielos nepaprastu būdu myli Dievą, ir Dievas jas ypatingu būdu išskiria iš kitų tarpo, dažnai pašaukia į vienuolinį luomą, o jei tos malonės nesuteikia, bet jas palieka tarp triukšmingo pasaulio, — jos ir ten suži-

ba nepaprastomis dorybėmis.

Toms sieloms, kurios nori ištikimai drauge veikti su Dievo malone ir tobulėti, yra skiriami šie raštai. Talpinamieji nurodymai šioje dalyje pirmiausiai apibūdina besitobulinančios sielos būklę, nurodo, kurios sielos daro pažangos dorybėse, kiek jos turi įdėti darbo, kokie yra dorybių laipsniai, kokios vartotinos priemonės, kad tobulėtų, kiek gali pagelbėti mums dvasios vadovas ir kaip ilgai toji sielos kelionė į tobulybę tęsiasi.

Šios dalies bendrieji nurodymai yra būtinais reikalingi žinoti tobulybės siekiantiems.

3. BESITOBULINANČIŲJŲ BŪKLĖ.

Dvasinė žmogaus pažanga reiškiasi trimis keliais: pradedančiųjų, besitobulinančiųjų ir tobulųjų. Pradedantieji tobulintis pirmiausiai privalo savo dvasią, būdą, pojūčius ir sielos galias apvalyti nuo visa, kas trukdo Dievą mylėti. Yra tai gana svarbūs sielai tobulybėn einant takai, nors dažnai skaudūs ir nemalonūs. Apie pradedančiųjų tobulėti sielų užsiėmusius ir jų būklę plačiai yra išaiškinta knygoje: „Sielos Takai Tobulybėn.“ Ten nurodyta, kaip siela privalo apsivalyti nuo ydų, klaidų, nuodėmių ir t.t.

Antrasis sielos kelias į tobulybę yra dorybių kelias, — tai besitobulinančiųjų sielų užduotis. Apsivaliusi siela nuo žymiausių ydų ir klaidų, nors ir toliau brėdi, kad nenusikalstų, bet ypač rūpinasi padaryti žymios pažangos įvairiose dorybėse. Nėra tai tobulųjų kelias, o vien besitobulinančiųjų, arba siekiančių tobulumo.

Tobulųjų kelias — tai pradžia dangaus ant žemės. Jie tobulai ir pastoviai myli Dievą visa savo esmės jėga.

Cia kalbame vien apie darančius pažangą dorybėse, besitobulinančius.

(Bus daugiau).

Kinijos Kentėtojai.

Kinų kalboje "Shen-Fou" reiškia "šventas tėve". Tas pavadinimas kunigui Povilui Cheng'ui suteikė kentėtojo vainiką.

Kada komunistų armijos užpuolė Kiaifu, spalį 5, 1930, kun. Povilas Cheng pasislėpė vieno neturtingo luotelių valdytojo bakūžėje. Užpuolikams buvo pranešta, kad Chengas yra misijų mokyklos mokytojas. Jie jį susirado ir nutarė buvo gabentis ir reikalauti už jį išpirkimo \$2,000. Bet štai įėjo grįčios savininko moteris, neseniai priėmus katalikų tikėjimą. Ji su pagarba kreipėsi į "kun. Povilą ir pavadino jį "Shen-Fou."

Praslinkus aštuonioms dienoms, kun. P. Chengui ir 21 užpuolikų aukat buvo nukirstos galvos. Bolševikai kunigui išplėšė širdį, o kitos kūno liekanos buvo užkastos katalikų našlaičių kapuose.

Šią kun. Chengo, ir kitų aukų mirtį, o taip pat katalikų misijonierių ir seserų kentėjimų istoriją aprašė tos nelaisvės bendrakentėtojai. Tik dabar, neseniai, tie raštai pasiekė vienuolių Vincentiečių Centra Germantown'e.

Laiškai apie kentėjimus.

Tėvas Barbato C. M. rašo iš savo nelaisvės vietos, iš Tsin-Yuen-San kalnų, komunistų stiprovės. Jis mūni kentėjimus, kokius teko pergyventi misijonieriams ir seserims, paimtiems nelaisvėn. Su jo laišku kartu gautas sesers Larmichant laiškas. Ji yra Gailestingoji Sesuo ir kartu su kitom dviem jos kongregacijos narėmis buvo išgabenta nelaisvėn.

Dabartinės, vėliausios žinios iš Kinijos praneša, kad visi, paimtieji nelaisvėn, jau išliuosuoti. Vyskupas Mignani, kuris buvo suimtas kartu su kunigais ir seserimis, buvo paliuosotas kiek anksčiau, kad jis pasirūpintų sukelti pinigų išpirkti nelaisviams.

Nelaisvės Istorija.

Spalį 5 d., 1930 m. netikėtai, bolševikų armija, susidedanti iš kokių 30,000 vyrų užtelėjo ant Kiaifu, Kiangst pro-

vincijos. Nacijonalistų valdžios kariuomenės vadas nekuri laiką bandė priešintis, bet vėliau, neįspėjęs misijonierių ir seserų apie savo planus, slapta apledo miestą ir apielinkes.

Prasidėjo komunistų žiaurybės: plėšimai, žudynės ir pagrobimas nelaisvėn. Tėvas Barbato rašo: "11:30 naktį aš ir tėvas Jenlis vieno tarno pastogėje, o vyskupas Migniani ir tėvas Thieffry pasiskubino į katekisto Hou namą, gi tėvas Ngeou-Yang į savo sesers namus mieste.

Raudonieji greitai susirado vyskupą Migniani ir tėvą Thieffry katekisto namuose. Jie surišo juodu ir nugabeno į komunistų vyresnybės stovyklą. Kuomet juodu vedė svarbiausiąją gatvę, komunistai mušė juodu geležinėmis lazdomis.

Komunistų teismas išsprendė, kad juodu bus nužudyti, jei nepristatys \$30,000 išsipirkti. Jie galėjo duoti tik du tūkstančius. To buvo maža. Buvo paskirta juodu jau nužudyti, bet "raudonasis gubernatorius" mirties bausmę atidėjo.

Buvo suimtos Gailestingumo Seserys ir kun. Purino C. M. Šiems kartu su kitais nelaisviais teko keturiuose įvairiuose kalėjimuose, iki, galutinai, juos visus sukimšo į vieną kambarį, neatsižvelgiant nė į amžių, nei į lytį. Apiplėšti, bado ir troškulio marinami, be atilsio, jie daug perkentėjo tą visą laiką.

Tuo pačiu laiku tapo nukankintas, kaip anksčiau minėta, kun. Povilas Cheng.

Vyskupo rezidencija ir katedra buvo apiplėšti ir paimta, kas tik buvo galima paimti. Seserų ligoninę komunistai pagrobė ir pavadino Kiangsi Raudonoji Ligoninė. Seserys buvo išvytos ir priverstos išsirėdyti iš vienuoliškų rūbų ir apsirėdyti civiliais kiniečių merginų drabužiais.

Spalį 13 d. tėvas Barbato jau štai kaip rašo: "Šv. Edvardo, mano globėjo šventė. Visi man linki linksmos Vardo dienos. Bet kokios gali būti linksmybės kalėjime? Kare pulkininkas tik štai dabar pranešė mums, kad mūsų nelaisvių

tarpe yra vyskupas Migniani ir penki kunigai, bet du jie žadą paleisti, kad eity ieškoti išpirkimo. Jis pridūrė, kad nebus paleisti tie du su barzdomis — tai vadinasi — nebus paleistas vyskupas ir tėvas Thieffry. Bet mes įtikrinome, kad jei "Didžioji Barzda," t. y. vyskupas, nebus paleistas, tai mums prisėis čia gyventi iki mirties, nes niekas nepajėgs sukelti tokią sumą pinigų nelaisviamis išpirkti. Jie reikalavo \$600,000. Po to pulkininkas pasimatė su gubernatorium ir įteikė leidimą keliauti į Shanghai vyskupui Migniani ir kunigui De Jenlis."

Spalių 15 d. tėvas Barbato rašo:

"Vyskupas Migniani ir tėvas Jenlis iškeliavo į Shanghai. Mus tempia paskui armiją, kuri keliauja ant Nanchang. Mes ėmėme protestuoti, kad taip negali būti, kad mes jau tiek išvarginti, kad turėsime kristi kelionėje. Tuomet komunistų karininkai atliko pasitarimą ir nusprendė išsiųsti į kalnus Tsin-Yuen-San slauginti ligonius. Atkeliavę čia jau radome seserį, kurias pirma mūs čia atsiuntė. Seseris labai sunkiai čia dirba. Laukiame išliuosavimo. Nekalčiausioji Motina ir Jos Dieviškasis Sūnus myli mus. Melskitės už mus."

Sesers Larmichant Laiškas.

Spalių 5 d. užpuolė komunistai. Mūsų pirmoji mintis buvo apie šv. Sakramentą. Mes subėgome koplytėlėn pasimelsti ir prisirengti priimti Vijatiką (mirštančiųjų komunią). Kunigo nėra. Aš prisiartinau prie altoriaus. Drebančiomis rankomis atidariau tabernakuliumo dureles ir ištraukiau kupką su Švenčiausiuoju. Kaip aš turėjau suteikti seserims Komunią. Buvo apie 70 komunikantų kupkoje. Iškračiau palengva keletą jų ant patenos ir daviau jas seserims priimti.

Kinietis Sesuo Ištrūko.

Pusė po trijų naktį raudonieji įsiveržė į miestą ir į mūsų misiją. Pirmiausiai sučiupo seserį Teheu. Ji buvo išbėgus pasigriebti šiek tiek pinigų aprūpinti nekurias neturtėles. Ją bolševikai pagriebė už veliono ir apikaklės, bet jai pasisekė iš-

siveržti iš komunistų nagų ir daugiau mes jos nematėme.

Komunistai pagrobę iš ligoninės viską, ir mus išsivedė. Kiekvienai mūsų skaudžiai subraklinė rankas. Kareivis norėjo nuplėšti velioną nuo sesers Regnoni galvos, bet jis buvo pririštas apie kaklą šikšnele. Sesuo Ona ir aš įsiklūsime, kad liautųsi smaugęs seserį ir pasakėme: "Nebijokite. Mes nemanome pabėgti, bet eisime, kur jūs mus vesite."

"Mūsų kalėjimu buvo mažutis kambarelis. Jame uždaryta penkiolika vyrų, dvi moterys ir mes trys seserys. Kas vakaras vienas karininkas atėidavo ir duodavo pamoką apie komunizmą. Sesuo Ona jam pasakė: "Mes čia neturime ką veikti, o mes labai pripratusios nuolatos dirbti. Jei jūs norite, mes eisime slauginti jūsų ligonius."

Mus nuvedė atgal į mūs ligoninę. Pirmąją naktį prasėdėjome ant suolo, nes nebuvo kur lemtai gulti ir kuo užsikloti: viskas buvo išplėšta. Ant rytojaus atsirado ligonių ir mes juos slauginome čia aštuonias dienas. Po to mus nugabeno į Sin Ma Teou. Čia turėjome atsisveikinti su savo velionais ir apikaklėmis. Dabar jau nukeltos į kalnus, kur slauginame ligonius ir sužeistuosius.

Tepriima gerasis Dievas mūsų kentėjimus kaipp išlyginimą už visus išniekinimus. Jam netikinčiųjų padarytus."

* * *

MALDA.

Supinsime maldą Tau, Dieve galingas!
Aukosime širdis erškėčiais dabintas!
Priimki, Aukščiausias galybių Kūrėjau,
Kaip rytmečio rasą, maldas spindulingas.
Teskamba krūtinėj malda paslaptinga
Tekyla jos aidas pas tėvą galingą!
Ankojame rytą pradėtąjį darbą,
Tau, Dieve geriausias, — gaivinki mūs širdis!
Pavargę ateisim nulenkę Tau galvas;
Iš meilės, o Tėve, krūtinėn jas glauski.
O rytą auksinį, rasomis prisėtą,
Supink į vainiką maldas mūs saulėtas.

MUSŲ DARBAI

RUOŠKIMĖ VADUS.

LETUVIŲ visuomeninis veikimas daug sklandžiau eity, jei kiekviena kolonija turėtų bent du uolius organizuoto veikimo vadus. Iki šiam laikui visa sunkumo našta gula dvasios vadų pečius. Tuom tarpu jiems į pagalbą turėtų stoti visi sumanesnieji, veiklesnieji žmonės. Ypač pasigendama jaunimo organizacijoms lietuviskai nusiteikusių vadų—pasaunėčių. Mus pasiekia aimanavimai ir skundai, buk tos, ar kitos kolonijos jaunimą bandoma atiduoti svetimoms groboti, svetimoj dvasioj aukieči. Pavojus yra! Jisai didelis ne vien netuvių tautai, bet ir mūsų lietuvybės centrums — parapijoms. Svetimų kiandų nesekime. Dejuoja vokiečiai, dejuoja lenkai, kad savo tautai nepasirūpino jaunimą sutvarkyti, jog apšleido jo tautinį aukieimą. Toji arimmo vilnis bejasi ir į mūsų kiemą. Neuzmerkime akry. Didvyriai nebijo kovų, kentėjimų ir didžių žygių savo tautos, ar Bazyčios gerovei. Baikštieji ir mekšai. dėl duonos kashio padeda priešams naikinti mūsų tautines brangenybes. Pabuskit kolonijų vadai, padvigubinkit veikimą ir jėgas, nes įžulus priešas mums grobia jaunimą. Kas to pavojaus nemato, tai prasišlaivo. Jis grėši visoms ir kiekvienai atskirai parapijai. Kitų priemonių tarpe, būtinai reikia apimti katalikiškuoju veikimu visas gyvenimo sritis. Pagyvenusieji ir jaunimas privalo grupuotis į savo lietuviskas organizacijas ir, jei bus reikalo, kaip drausminga tautinė vieneta susidės su visų Amerikos katalikų suaugusiųjų, ar jaunimo organizacijų federacija. Gyvenimas reikalauja naujų darbų ir žygių, reikalauja naujų aukų ir žmonių.

Iki šiol dirbusieji mūsų katalikiškose organizacijose visuomeniniai vadai nėra

pailsę. Jie dirbs ir toliau. Tik sunku tikėtis, kad jie pajegtų daug daugiau padaryti, negu yra nuveikę. Jiems pagalbom būtinai turėtų eiti ypac jaunesnieji žmonės. Jei tokių sumanių pasišventėlių neturime, ieškokime ir ruoškime naujoms gyvenimo problemoms—uždaviniams rišti.

Tokių vadų visuomenei duoti yra pasiryžę kolegijos Remėjai. Jie žino, jog tik lietuviškoji aukštesnioji mokykla pajėgs duoti mūsų reikalams tinkamų vadų. Kiti mums jų neišauklės. Todėl nuoširdžiai norėdami išlaikyti lietuvybę turime nuoširdžiai paremti Kolegijos Remėjų dedamas pastangas ilgai nelaukiant įkurti lietuviams bernaičiams Lietuvišką Kolegiją. Tuo tikslu priimamos aukos Remėjų Centre, 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Kolegijos Remėjai:

Petr. Jackunienė Chicago, Ill.	5.00
A. Gudaitienė S. Manchester, Conn.	3.00
Ona Sakalis Racine, Wis.	10.00
Mar. Bružienė Chicago, Ill.	3.00
S. Simonaitienė Kingston, Pa.	3.00
Liudv. Druktenienė Chicago, Ill.	3.00
B. Tamošaitis Chicago, Ill.	3.00
M. Užemeckienė Chicago, Ill.	4.00
V. ir Kon. Juodeliai Chicago, Ill.	6.00
Mykol. Zemaitis Phila., Pa.	3.00
Mad. Stankevičius Shenandoah, Pa.	3.00
Ant. Mankus Chicago, Ill.	3.00
Ant. Meškauskas Chicago, Ill.	3.00
Barb. Prancekevičienė Chicago, Ill.	3.00
Pranas Smilgis Chicago, Ill.	12.00
Joanna Doviaticienė Chicago, Ill.	3.00
Mar. Vainauskienė Chicago, Ill.	2.00
D. Vilkus Sheboygan, Wis.	3.00
Kun. Em. M. Paukštis Chester, Pa.	3.00
Jok. Jazukevičius Rockford, Ill.	3.00
Ona Babrickienė Brooklyn, N. Y.	3.00
B. Jodaitė Waterbury, Conn.	5.00
Kun. C. E. Paulionis Brooklyn, N. Y.	5.00
Mar. Unguraitienė Brooklyn, N. Y.	3.00

Petron. Norkuvienė Kewanee, Ill.	5.00	Marė Goberiūtė St. Clair, Pa.	3.00
Mar. Staniūtė S. Orange, N. Y. ...	5.00	V. Latvėnienė Athol, Mass.	1.00
Kazim. Vilėinskienė Chicago, Ill.	3.00	Juoz. Lukša New Haven, Conn. ...	3.00
U. Šukienė Cleveland, Ohio	3.00	V. Katilienė Phila., Pa.	1.00
Pr. Navickienė Maspeth, N. Y. ...	2.00	Petr. Stasevičius Kenosha, Wis. ...	3.00
Kun. Jonas Kuras Scranton, Pa.	10.00	Laise Povilonis Hartford, Conn. ...	5.00
S. K. Valiulienė Rockford, Ill. ...	3.00	M. Dapšienė Plainfield, Conn. ...	5.00
Antanas Tičkus Chicago, Ill.	2.00	Skolast. Trakienė Montello, Mass.	3.00
Barb. Jukna Worcester, Mass. ...	3.00	L. Novodzelskienė Aurora, Ill.	6.00
Barb. Kavaliunienė Cleveland, O.	5.00	M. Mikšienė Chicago, Ill.	5.00
Kasp. Matulaitis W. Frankfort, Ill.	10.00	Antanina Škirko Chicago, Ill.	3.00
B. Jokūbavičienė Chicago, Ill.	2.00	J. Grebliūnas Munhall, Pa.	3.00
Ieva Šiaulienė Chicago, Ill.	5.00	Adolf. Rimidaitė Chicago, Ill. ...	5.00
Apolon. Sukienė Chicago, Ill. ...	3.00	Monika Rumėikienė Braddock, Pa.	3.00
Kun. F. Vaitukaitis Chicago, Ill. ...	5.00	Juozas Keturakis S. Chicago, Ill.	5.00
C. Rugienienė Worcester, Mass. ...	3.00	Jonas Petkus Brockton, Mass. ...	4.00
M. Janušauskienė Chicago, Ill. ...	3.00	E. Srogienė Orange, Mass.	2.00
Fel. Šlepavičienė Morgan Park, Ill.	2.00	(Bus daugiau)	
Ona Vismontienė Brockton, Mass.	3.00	Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams	
K. Boliulionis Phila., Pa.	3.00	už aukas. <i>Remėjų Centras.</i>	
L. Kondrotienė Phila., Pa.	3.00		
St. Miničienė Phila., Pa.	3.00	* * *	
Ona Juškauskienė Phila., Pa.	2.00	PRAŠO PASIMELSTI.	
N. J. Jodka Lawrence, Mass.	4.00	J. J. suteikė auką Gregorinėms šv. Mišioms	
Joakim. Mikštas Lawrence, Mass.	3.00	ir prašo "Laivo" skaitytojų pasimelsti jo inten-	
7 skyrius Lawrence, Mass.	8.50	cija.	
Veron. Sudaitė Chicago, Ill.	3.00	Agota Miknienė iš Chicagos prašo pasimelsti	
Jon. P. Girdžijauskas Waterbury, C.	3.00	už jos sveikatą.	
Mar. Petraitienė Waterbury, Conn.	5.00	B. Ku—sas iš Quincy, Mass. davė auką M.	
Jon. Skudris S. Boston, Mass.	3.00	Kol. Fondan \$10.00 ir auką Mišioms, prašydama	
Barb. ir Vin. Leliučiai Yonkers, N. J.	5.00	šv. Dvasios ir sveikatos savo šeimynėlei.	
Barb. Kiserauskienė Kenosha, Wis.	3.00	M. Aku—nė iš Brooklyn, N. Y., pildydama	
Marė Shulsk Astorija L. I. City N.Y.	10.00	ižadą atgavus sveikatą, atsiunčia 5.00 auką Ko-	
J. Berneckienė Chicago, Ill.	3.00	legijos Fondan ir prašo kartu su ja padėkoti V.	
J. Atraškevičius Chicago, Ill.	6.00	Dievui už grąžintą sveikatą.	
J. Naujalis Chicago, Ill.	3.00	Jonas Krugelis iš West Lynn, Mass. davė	
Ant. Simonas Pittsburgh, Pa.	5.00	auką \$5.00 Kolegijos Fondan ir prašo pasimelsti	
Em. Bladikienė Cicero, Ill.	3.00	už visą jų šeimyną.	
Mon. Šveikauskienė Chicago, Ill. ...	5.00	Šv. Kazimiero Dr-ja iš Montello davė auką	
Ona ir P. Saukaičiai Bristol, Conn.	10.00	Mišioms ir prašo pasimelsti už mirusius jų drau-	
Mot. Petrauskas Bristol, Conn. ...	4.73	rijos narius.	
St. Yango Cambridgeport, Mass.	50.00	P. Urbonienė turi jau 6 metai sergančią duk-	
Katr. Užubalienė Rockford, Ill. ...	3.00	terį. Prašo pasimelsti už duktės sveikatą.	
Elzb. Vilutienė Maspeth, L. I., N. Y.	3.00	P. Kizevičiai iš Nashua prašo pasimelsti už	
O. Aleskevičienė Waterbury, Conn.	3.00	mirusį jų sūnų Joną.	
L. Milašienė Detroit, Mich.	3.00	Tegul V. Dievas suramina, paguodžia ir gau-	
Mag. Vosyliūtė Waterbury, Conn.	3.00	sių savo malonių suteikia visiems mūsų broliams	
Ona Bertašienė Cicero, Ill.	3.00	ir geradariams. Sato maldas su jų dejavimais	
I. Urbikas Chicago, Ill.	3.00	sujungę, prašykime Viešpaties jiems reikalingos	
Ksav. Ciuskas Chicago, Ill.	2.00	paramos.	

Amerikos Lietuvių Žinios.

CHICAGO, ILL.

Aušros Vartų parapija šiais metais mini savo šidabrinės gyvenimo sukaktuves, t. y. 25 gyvenimo metus. Didžiausios iškilmės bus rugsėjo 29 d. Dabar gi buvo metinė par. vakariene vas. 22 d.

Išlavintas p. J. Brazaičio choras atidarė iškilmes Lietuvos himnu ir liaudies dainelėmis. Vakariene atėjo tiek žmonių, kad vos tilpo erdvion svetainėn. Vakarui vadovavo kun. K. Matulaitis. Mokyklos vaikučiais pajvairino programą: eilėmis, lošimėliais, dainomis. Dalyvavo taipgi Moterų Sąg-os 55 kp. choras. Atsilankė daug garbingų svečių. Kalbėjo: kun. M. Urbanavičius, p. Jaukštis, D-ras J. Poška, adv. J. Brenza, Ig. Sakalas, D-ras Bložis, kun. J. Mačiulionis, p. Gasparkienė, J. M. kun. F. Kudirka, buvusi Aušros Vartų klebonas ir dabartinis klebonas, gerb. kun. L. Draugelis. Visi džiaugėsi vienybe, sutarimu, nuveiktais darbais ir skatino visus toliau vienybės laikytis.

Vakariene metu, norintieji paremti katalikiškas radio programas, sekmadieniais duodamas iš WBBM tarp 2—3 val. po pietų Chicagos laiku, pirkosi knygų.

Buvo leistas išlaimėti geras dalykas. Jis teko P. Miškiniui, bet jis jį vėl padovanojo parapijai. Iškilminga parapijos metinė vakariene baigėsi maldą prieš 11 val. vakare.

KANSAS CITY, KANS.

Nuo vasario 15 d. pas mus buvo Šv. Misijos. Seniai mes jas turėjome. Atvyko misijonierius, kun. prof. J. Vaitkevičius. Jo aiškūs ir įtikinantieji pamokslai davė daug šviesos abejojantiems. Dievo malonė veikė. Grįžo prie Dievo tokie, kurie buvo skaitomi jau žuvę Bažnyčiai ir Dievui. Mūsų kolonija nedidelė, apie šimtas šeimynų, bet kai kurios jau airiškais virtė. Turime savo mokyklą. Mokina Seserys Benediktinės. Šiemet yra 70 mokinių. Gaila, nėra kam pamokyti lietuvių kalbos. Vaikai ima nutolti nuo savo tėvų, o pa-

ūgėje, bėga iš parapijos. Tuo būdu, parapija kas met mažėja.

Dėkojame mūsų klebonui kun. Žekui už parkvietimą taip žymaus Tėvo Misi-jonieriaus. Jo žodžiai ir dabar skamba mūsų ausyse. Dieve, jam padėk broliams lietuviams skelbti Tavo mokslą.

Vargdienis.

AKRON, OHIO.

Nuo kovo 1 d. B. F. Goodrich Co. fabrikas ir jų pagelbinės dirbtuvės sumažino darbininkams algas 10 nuoš. Pragyvenimas pasiliko brangus, kaip buvęs.

IŠ REMĖJŲ LAIŠKŲ.

Iš *So. Bostono, Mass.* "Ką pernai pavasarį užsisakiau knygas, vieną jau apturėjau, o antros laukiu. Jau pusę išskaičiau. Esmi labai dėkingas. Tinkama knyga skaityt.

Dabar tariau ačiū už reguliarią "Laivo" siuntimą. Raginau savo gospadinę stoti į Remėjus. Šioj apylinkėj gyvena daug lietuvių, bet tik du mes skaitome katalikiškus, o kiti — tai Maskvos piliečiai.

Iš "Laivo" ir "Draugo" turiu dvigubą naudą: pats perskaitau ir siunčiu broliui Lietuvon. Baigiu rašyti ir siunčiu \$5.00 Remėjų Fondan šiemetams.

Pasilieku su pagarba

"Laivo" Skaitytojas Mateušas S. D-nas.

Pastaba. J. E. vyskupo P. Būčio knyga: "Jėzus Kristus" galima gauti "Laivo" redakcijoje papiginta kaina iki Velykų, t. y. vietoj \$3.00 iki Velykų atiduodama už \$2.00. Šią knygą įsigiję džiaugsi-tės.

Perskaitytus "Laivus", ar "Draugus" siųsdami Lietuvon, gerai darote. Jei kas savaitė siųstumėte Lietuvon "Laivą", tai vien pašto ženklai jums kainuos daugiau \$1.00 ir giminės nevisados gaus. Geriau yra užsakyti jiems "Laivą" redakcijoje. Tada jie tikrai visus "Laivus" gaus. "L." adresas: 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Metams "Laivas" kainuoja į Lietuvą du doleriu.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar galima, esant namieje ar ligonbutyje apvaikščioti stacijas, apmąstant Kristaus kančią, o neturint stacijų kryželio, tam tikslui pašventinto, bet kalbant tik ant paprasto ražančiaus. Kokiu būdu galima pelnyti stacijų atlaidus?

J. K. iš Racine.

ATSAKYMAS. Stacijų atlaidus galima pelnyti tik apeinant stacijas bažnyčioje ir apmąstant Kristaus kančią arba ir kiekvienoje kitoje vietoje galima pelnyti, turint kryželį su stacijų atlaidais, kalbant apie 20 poterų ir apmąstant Kristaus kančią.

Kitaip stacijų atlaidų negalima pelnyti. Jei vartoji tik ražančių, bet tokį, ant kurio yra pridėti kiti atlaidai, tai juos pelnai, bet ne stacijų atlaidus.

PASTABA. Del atlyginimo kunigams už dvasiškus patarnavimus neatsakinėsiu, nes viena, apie tuos dalykus jau daug kartų "Laive" buvo rašoma; antra, įvairiose vyskupijose yra įvairūs vyskupų patvarkymai, kurių visų "Laivas" negali žinoti; trečia, pačių Mišių dvasinė auka yra visuomet vienoda, tik kunigas gaives didesnę auką nuo žmogaus pridėda prie Mišių daugiau pridėdamų dalykų, kaip tai giedojimą, egzekvijas, ar ką daugiau.

KLAUSIMAS. Ką turiu daryt, kad dideliais žingsniais eičiau į šventumą?

R. M. S. Worcester, Mass.

ATSAKYMAS. Tobulai eikite savo luomo pareigas ir mylėkite Dievą nuoširdžiai, labiau už viską, nes tobulybės pagrindas — Dievo meilė.

Kasdieniniam gyvenimui nurodymų galite gauti pas jūsų dvasios vadovą.

KLAUSIMAS. Ar katalikas, platindamas socialistų, komunistų, laisvamanių, nezaležnikų laikraščius nenusikalsta prieš tikėjimą? Ko jis vertas?

"Laivo" skaitytojas. P. P.

ATSAKYMAS. Tikras katalikas tokių darbų nedarys. Juk negalima dviem

ponam tarnaut. Negali tarnaut Dievui liežinviu, o rankomis padėt griaut žmonių sielose tikėjimą. Arba toks "katalikas" yra paprastas apgavikas, nuduoda šventą, kad nesusipratėlius nuo tikėjimo atitrauktų, arba yra tiek neišmintingas, kad neatskiria aukso nuo purvo. Koks jis nebūtų, jo darbas smerktinas, nuodėmingas, gėdą daras visai parapijai ir sunkiai įžeidžiantis Dievą.

Amerikoj katalikiški laikraščiai yra šie: "Laivas," dienraštis "Draugas," du kart savaitėj einas "Darbininkas," savaitinis "Garsas," dvisavaitinis "L. Vytis" ir mėnesinis "Moterų Dirva." Visi kiti nėra katalikiški. Jie tenesiranda katalikiškuos namuos.

KLAUSIMAS. Girdėjau, būk Amerikos laikraščiai už straipsnius gerai apmoka. Ar "Laivas" nepriimtų mano žinučių iš Lietuvos gyvenimo, žinoma, už atlyginimą?

J. Brazdas, Panevėžys.

ATSAKYMAS. Kiek žinome, lietuviški laikraščiai neišgali gerai apmokėti straipsnių, o už žinutes nei vienas jų atlyginimo nesiūlo. Visi svarbesnieji Lietuvoj įvykiai geriau mums žinomi Chicagoj tą pačią dieną, negu pačiam Kaune.

KLAUSIMAS. Ar katalikas, palaidų žmonių draugijoje niekindamas Bažnyčią ir tikėjimą, gali skaitytis kataliku?

Philadelphijetis.

ATSAKYMAS. Kas niekiną Kristų ir Jo Bažnyčią, tas sunkiai nusikalsta, jei išsižada tikėjimo, — jis ne Bažnyčios narys. Kristus pasakė: Kas gi manęs išsigins žmonių akivaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo danguje esančio Tėvo akivaizdoje" (Mat. 10, 33).

